

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1466/2015
24.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца М.С. из К., чији је пуномоћник М.К., адвокат из К., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијска управа Крагујевац, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4078/14 од 12.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца М.С. из К. изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4078/14 од 12.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 2765/11 од 10.07.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу на име разлике неисплаћене накнаде зараде за период од 08.11.2008. године до 31.12.2010. године исплати по основу коришћења годишњег одмора појединачне месечне износе са законском затезном каматом ближе наведене у том ставу изреке, а ставом другим изреке је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 23.130,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 4078/14 од 12.03.2015. године, ставом првим изреке, преиначио првостепену пресуду тако што је одбио као неоснован тужбени захтев, а ставом другим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију преко пуномоћника због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11) у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама тог закона ("Службени гласник РС", бр. 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 55/14), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Правноснажна другостепена пресуда, против које је ревизија изјављена, донета је 12.03.2015. године, после ступања на правну снагу новела Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 55/14).

Тужба у овом спору је поднета 08.11.2011. године, а поднеском од 24.03.2014. године тужилац је у складу са налазом и мишљењем судског вештака снизио тужбени захтев, који је одбијен правноснажном пресудом.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је одлучено као у изреци на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**